

Forfatter: Ploug, Carl

Titel: Udrag fra Peter Nikolai Borgen

Citation: Ploug, Carl: "Samlede Digte", i Ploug, Carl: *Samlede Digte*, 1876, s. 136. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-plough01-shoot-idm140187298071168/facsimile.pdf> (tilgået 05. maj 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Snelokket Vinter bli'r den grønne Vaar,
I Gruset styrte Templor og Kolosser;
Den Godes Virken kun ej brat forgaar,
Kun hvad af Aanden fødtes, Tiden trodser.

I to og tred've Aar sad uforsagt
Og ufotrøden Du paa Lærestolen;
Nu viger ogsaa Du for Tidens Magt,
Nu er fuldendt din vaante Gang „paa Skolen“.
De Faa, der virkede med Dig som Mand,
Alt længe slumre under Grønsværdækket,
Discipelklyngen spredtes vidt om Land;
Men Du staar ensom, nærved Gravens Rand,
Med Taarers bittere Glands i Sølvskægget.

Dog, kjære Gamle! Du er ikke glemt,
Fordi maasko Dig Verden vender Ryggen;
Trofaste Hjerter har dit Billed gjort,
Mens disse slaa, det dølges ej af Skyggen.
Besad din Aand ej Ørnens Blik og Flugt,
Har end dens Grublen lidet Nyt udgrundet,
Saa straaled Hjertets Renhed dobbelt smukt,
Og det har Dig din Plads i Hjerter vundet.

Du skal forladt ej famle til din Grav
Igennem Livets Taage, Skæbnens Mørke,
Skjønt ingen Søn, din Alders Støttstav,
Er gangen frem af dine Lænders Styrke;